

استیگمای ادراک شده در مادران کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم

فاطمه فتوحی

کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، قم، ایران،

چکیده

زمینه: اختلال طیف اتیسم نوعی اختلال عصبی رشدی است که با نقص پایدار در تعاملات اجتماعی و ارتباط و همچنین رفتارهای تکراری و ویژه مشخص می‌شود. مراقبت از کودک اتیسم طاقت‌فرسا است و استرس زیادی برای والدین ایجاد می‌کند. یکی از منابع مهم استرس که سهم قابل ملاحظه‌ای در پایین آوردن سلامت روان دارد، شدت علائم اتیسم (اتیسم بهر) و احساس استیگما است. استیگما پدیده‌ای روانی - اجتماعی است که از برچسب زدن شروع شده و به طرد و انزوای اجتماعی می‌انجامد. برچسب اختلال اتیسم آغازی برای فعال سازی این پدیده در افراد با اختلال طیف اتیسم و وابستگان آنهاست. از آنجا که استیگما پیامدهای روانی و اجتماعی ناگواری برای این افراد دارد و این موضوع بسیار کم مورد توجه قرار گرفته است، در این مقاله به بررسی استیگما در مادران با کودکان دارای اختلال طیف اتیسم پرداخته شد.

نتیجه گیری: این مبحث شامل تعاریف، انواع و ابعاد استیگماست و سپس به فرآیند استیگما در کودکان با اختلال طیف اتیسم و مادران آنها به طور دقیق پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: استیگما، مادران، کودکان با اختلال طیف اتیسم.